

Stanisław C. Napiórkowski, *Jak uprawiać teologię*, Wrocław: TUM, Wydawnictwo Wrocławskiej Księgarni Archidiecezjalnej 1996³, s. 259.

Jest to już trzecie wydanie książki o. S.C. Napiórkowskiego o teologii i jej uprawianiu; książka niezwykle ważna i potrzebna w ramach studiów teologicznych na wszystkich ich poziomach.

Mimo, że książka *Jak uprawiać teologię* należy już do klasyki i że wielokrotnie zwrócono już na nią uwagę, zasługuje ona na nowe przypomnienie, szczególnie ze względu na trzy problemy, które uwzględnia, a które są bardzo ważne dla współczesnego kształtowania teologii. Są nimi: 1) naukowość teologii; 2) jej zakorzenienie biblijne; 3) i wymiar praktyczno-mądrościowy.

O. Napiórkowski zwraca w swojej książce szczególną uwagę na naukowość teologii. Czyni to poprzez nawiązanie do tradycyjnego, przede wszystkim scholastycznego, tomaszowo-bonawenturiańskiego ujęcia tego zagadnienia. Ujęcie to jednak rozwija poprzez uwzględnienie wielu nowych osiągnięć filozofii nauki i metodologii nauk. Takie ujęcie naukowości teologii przyczynia się do ożywienia samej teologii oraz umocnienia jej pozycji pośród innych nauk.

Drugim ważnym aspektem kształtowania tożsamości teologii oraz jej uprawiania jest biblijny punkt wyjścia, czyli dążenie do tego, by Pismo święte rzeczywiście stawało się „jakby duszą świętej teologii”. Nie jest to problem łatwy. By umożliwić realizację tego postulatu, zachodzi dzisiaj potrzeba opracowania nowego i dostosowanego do współczesnego rozumienia teologii biblijnej modelu wykorzystania Pisma świętego w teologii. Myślę, że to, co o. Napiórkowski proponuje w rozdziale „Teologia a słowo Boże” stanowi taki model i zasługuje na szczególną uwagę.

Trzecim ważnym aspektem książki *Jak uprawiać teologię*, jaki udało się ukazać Autorowi, jest dowartościowanie wymiaru praktyczno-mądrościowego teologii. Autor-franciszkanin wyrasta w końcu z tradycji teologicznej św. Bonawentury, u którego ten wymiar teologii jest stawiany na pierwszym miejscu. Kwintesencją tego ujęcia jest propozycja widzenia i uprawiania teologii jako „kultury wiary”

Książka o. Napiórkowskiego powinna należeć do stałych lektur każdego teologa i studenta teologii. Jest ona zarówno ważnym przewodnikiem do uprawiania teologii, jak również zachętą do jej cierpliwego i odważnego poświęcenia się kształtowaniu „kultury wiary”

Ks. Janusz Królikowski